

Перетлілий заходу баgreць

Наум Тихий

Перетлілий заходу баgreць
Смужкою крайнеба пригасає.
Ось іще одного дня кінець.
Що нам день грядущий обіцяє?
Скільки їх, хто скаже, взагалі
В засіці зосталося насподі?
Що, як Бог спитає: "Може, годі?"
Начеб находився по землі?
Справді, начеб наковтався бід,
Натрудив і голову, і руки.
Надто густо в серці — слід у слід —
Вкарбувались втрати і розлуки.
Шкода — мало радощів зазнав.
Та додачі виглядати марно.
Старість — наречена незугарна —
Явно не голінна до забав.
Ось хіба робота... Лиш вона
Підставляє віддано рамена,
Обіпрись — запрошує — на мене,
Та й доп'єм уже усе до дна.
Що ж, доп'єм... На інший рішенець,
Як не думай, часу не стає...
Перетлілий заходу баgreць
Смужкою крайнеба пригасає...